

Praha 2008

Předložená práce vybočuje nejen svým rozsahem (72 stran), množstvím použité literatury (36 pramenů), ale především způsobem zpracování z rámce obvykle předkládaných bakalářských prací. Autorka si klade za cíl analyzovat možnosti dialogických metod ve vzdělávání dospělých. Její přístup k dialogickým metodám je v zásadě pozitivní, což ovšem neznamená nekritický pohled a dealizování. V práci jsou nejprve pečlivě analyzovány základní pojmy jako dialog, diskuze a debata, přičemž autorka zohledňuje i jejich etymologii či významy v jiných jazycích. Na základě této analýzy předkládá autorka vlastní vymezení pojmů, využitelné pro realizaci záměrů práce. Ke kladnému hodnocení práce přispívá, že autorka jasně rozlišuje:

- využití dialogu (diskuze, debaty) jako metody k učení se něčeho jiného než dialogických schopností a přínosu vlastního dialogu pro rozvoj osobnosti, např. v rozvoji občanských kvalit
- mezi dialogickými metodami a dialogickou teorií vzdělávání
- mezi historickým a filozofickým zázemím zkoumaných metod a jejich využitelností v rámci didaktiky dospělých

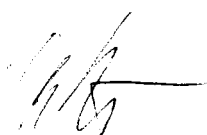
Práce předkládá důkladný rozbor filozofických myšlenek, kterými se zdůvodňují výhody dialogického vzdělávání, obsahuje analýzu jednotlivých technik a metod a jejich slabých a silných stránek, zabývá se využitelností ve vzdělávání dospělých a jejími limity a příklady aplikace. Součástí práce je i posouzení možnosti přenosu pedagogických přístupů do vzdělávání dospělých.

Důležité je také, že autorka zařazuje zkoumanou tematiku do širšího rámce klasifikací vzdělávacích teorií a andragogické didaktiky.

Po formální stránce je práce bez nedostatků, výjimkou je ovšem obsah, ve kterém chybí stránkování.

Práci a doporučuji bez výhrad k obhajobě.

V Praze, 2.9.08

doc. Dr. Milan Beneš